ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 10.05.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

71

Vládní nařízení

ze dne 22. dubna 1947,

jímž se krajanům vracejícím se do vlasti přiznávají některé úlevy při hodnocení školského a praktického vzdělání, zkoušek a vysvědčení a při nastupování živností.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1, odst. 4 zákona ze dne 12. dubna 1946, č. 75 Sb., o přiznávání hospodářských a právních úlev krajanům vracejícím se do vlasti, zejména z Maďarska:

§ 1.

Vzdělání, zkoušky a vysvědčení o školském a praktickém vzdělání osob, na něž se vztahuje zákon č. 75/1946 Sb. (v dalším jen „oprávněné osoby“), buďtež při nastupování či provozování povolání (zaměstnání), přiměřeného jejich dosavadnímu povolání (zaměstnání), hodnoceny podle tohoto nařízení.

§ 2.

Vzdělání, získané oprávněnými osobami na školách v cizině, které odpovídají organisací a učební látkou školám obecným (lidovým), měšťanským, středním nebo odborným, i vysvědčení z těchto škol se uznávají za rovnocenné vzdělání a vysvědčením škol obdobného druhu a stupně v tuzemsku. Dodatečné zkoušky z jazyka českého nebo slovenského, po případě z vlastivědy, je uložiti jen tam, kde toho vyžaduje nezbytně povaha povolání (zaměstnání), jež chce taková osoba nastoupiti nebo provozovati. K výkonu dodatečné zkoušky se poskytne přiměřená lhůta.

§ 3.

(1) Cizozemské diplomy a vysvědčení (odborné zkoušky) učitelů a profesorů pro vyučování na školách pro osoby tělesně nebo duševně vadné, jakož i sociálních pracovníků a pracovnic, jest uznati, jsou-li dostatečným průkazem způsobilosti k výkonu povolání, pro něž jest předpokladem takové vzdělání, po případě taková zkouška.

(2) Rovněž odborné vzdělání (odborné zkoušky), získané na cizozemských školách pro hluchoněmé, slepé nebo mrzáčky, jest uznati, jsou-li dostatečným průkazem způsobilosti k výkonu povolání, pro něž jest předpokladem takové vzdělání, po případě taková zkouška.

§ 4.

Při nostrifikaci vysokoškolských studií, vysvědčení a diplomů jest upustiti od požadavků, aby byly splněny podmínky, které nesměřují k tomu, aby byla zajištěna v hlavních studijních oborech rovnocennost cizozemských studií, vysvědčení a diplomů se studiemi, vysvědčeními a diplomy

vykonanými, po případě nabytými na vysokých školách v tuzemsku. Zejména jest upustiti od požadavku nostrifikace vysvědčení dospělosti.

§ 5.

(1) Do vzdělávací lékařské činnosti, požadované k nabytí způsobilosti pro udělení titulu odborného lékaře, se oprávněným osobám zcela započítává lékařská činnost, konaná na ústavech v cizině, vyhovuje-li požadavkům stanoveným v § 4, odst. 2 vládního nařízení ze dne 1. března 1932, č. 39 Sb., o užívání titulu odborného lékaře. Žadatel musí však prokázati, že alespoň po dobu jednoho roku konal vzdělávací lékařskou činnost na některém z tuzemských ústavů, označených v §§ 5 až 9 uvedeného vládního nařízení. Tato doba zkracuje se na dobu tří měsíců, dosáhl-li žadatel v některém cizím státě oprávnění k výkonu odborné lékařské prakse v příslušném oboru.

(2) Oprávněné osobě, která chce dosáhnouti odborné způsobilosti pro zubní lékařství, lze povoliti zkrácení výcviku předepsaného vládním nařízením ze dne 20. března 1936, č. 60 Sb., o podmínkách, za jakých se nabývá zvláštní odborné způsobilosti pro zubní lékařství, a o platnosti ustanovení vydaných pro ostatní obory odborné prakse lékařské i pro obor zubního lékařství, ve znění vládního nařízení č. 171/1946 Sb., nikoli však pod dobu tří měsíců. Ustanovení § 1, odst. 4 vládního nařízení č. 60/1936 Sb., ve znění vládního nařízení č. 171/1946 Sb., tu platí obdobně.

§ 6.

Do odborné činnosti podle § 3, odst. 1, č. 4 zákona ze dne 18. prosince 1906, č. 5 ř. z. z r. 1907, kterým se upravuje lékárnictví, jakož i do tříleté asistentské služby předepsané na Slovensku nařízením č. 105.598/1912 V. K. M. (uh. min. kultu a vyučování), se započítává doba zaměstnání ve farmaceutické službě ve veřejné lékárně cizozemské. Oprávněná osoba však mimo to musí prokázati, že byla zaměstnána ve farmaceutické službě v tuzemské veřejné lékárně alespoň jeden rok.

§ 7.

(1) Při rozhodování o udělení oprávnění k výkonu pomocné prakse porodnické jest zásadně užívati ustanovení § 2, odst. 2 zákona ze dne 9. listopadu 1928, č. 200 Sb., o pomocné praksi porodnické, jakož i o vzdělání a výcviku porodních asistentek (porodních pomocnic).

(2) Školení ošetřovatelek na cizozemských ústavech, odpovídajících předepsaným ústavům československým, jakož i diplomy získané na takových ústavech, buďtež uznávány.

§ 8.

(1) Oprávněné osoby, které mohou věrohodnými doklady dokázati, že provozovaly v cizině živnost jako majitelé, pachtýři nebo náměstkové, jsou zproštěny povinnosti předložiti průkaz způsobilosti nebo věcných znalostí, hodlají-li v tuzemsku nastoupiti tuto živnost, vázanou podle československých předpisů na průkaz způsobilosti nebo věcných znalostí, i když v cizině tato živnost není vázána na podobný průkaz.

(2) Oprávněným osobám, které nemají hodnověrné doklady o tom, že provozovaly živnost v cizině jako majitelé, pachtýři nebo náměstkové, nahrazuje dosavadní průkaz způsobilosti nebo věcných znalostí osvědčení o úspěšně vykonané zkoušce z jejich oboru (odstavec 6).

(3) Úleva podle odstavců 1 a 2 se nevztahuje na tyto živnosti:

1. koncesované živnosti stavební;

2. výrobu jedů a přípravu látek a preparátů, které jsou určeny, aby jich bylo užito za léky, jakož i prodej těchto věcí;
3. živnost hubení škodlivého živočišstva kyanovodíkem, ethylenoxidem a chlorpikrinem;
4. živnost elektrotechnickou;
5. zařizování plynovodů, osvětlovacích zařízení a vodovodů;
6. výrobu a prodej látek a předmětů ohňostrojných a všelikých přípravků trhacích;
7. výrobu a prodej zbraní a střeliva;
8. živnostenskou výrobu a opravu parních kotlů;
9. živnost zubotechnickou.

(4) U živností uvedených v odstavci 3 nahrazují průkaz způsobilosti doklady o tom, že žadatel některou z těchto živností provozoval na podkladě živnostenského oprávnění uděleného podle předpisů obdobných předpisům československým. O tom, zda tento předpoklad je dán, rozhodne příslušné ministerstvo.

(5) Neodpovídají-li předpisy, na jejichž podkladě dosáhl žadatel oprávnění provozovati některou z živností uvedených v odstavci 3, příslušným předpisům československým, lze mu uděliti oprávnění k provozování takové živnosti, vykoná-li zkoušku v oboru, o který jde.

(6) Podrobnosti o zkoušce podle odstavců 2 a 5, o rozsahu a druhu zkušební látky, o složení zkušební komise, jakož i o úhradě výloh spojených s výkonem zkoušky, vyhlásí v Úředním listě příslušný ministr v dohodě se zúčastněnými ministry, na Slovensku po slyšení příslušných pověřenců, jakož i po slyšení příslušného ústředního svazu, na Slovensku po slyšení obdobné hospodářské organisace.

§ 9.

(1) V pochybnostech náleží hodnotiti vzdělání rovné vzdělání

a) obecných (lidových) a měšťanských škol okresnímu školnímu úřadu (okresnímu školskému inspektorátu), v jehož obvodě má býti povolání vykonáváno nebo zaměstnání nastoupeno;
b) středních škol zemskému školnímu úřadu (pověřenectvu školství a osvěty);
c) odborných škol pro zdravotnický personál ministerstvu zdravotnictví, po případě po slyšení pověřenectva zdravotnictví;
d) odborných škol jiného druhu ministerstvu školství a osvěty, po případě po slyšení pověřenectva školství a osvěty.

(2) O nostrifikaci vysokoškolských studií a diplomů rozhoduje ministerstvo školství a osvěty, na Slovensku po vyjádření pověřenectva školství a osvěty, po slyšení profesorského sboru vysoké školy a v dohodě s příslušným ministerstvem, které vyslechne příslušné pověřenectvo.

§ 10.

(1) Vyžaduje-li se v Československé republice k nastoupení či provozování povolání (zaměstnání) předchozí odborná činnost (prakse, výcvik), jest odbornou činnost (praksi, výcvik) konanou v cizině hodnotiti, jako by byla konána v Československé republice, odpovídá-li odborným výkonem a délkou odborné činnosti (praksi a výcviku) předepsané pro týž obor v tuzemsku.

(2) Stejně jest hodnotiti odborné (praktické) zkoušky, dá-li se z uchazečova předběžného vzdělání a jeho dosavadní praktické činnosti předpokládati, že má náležitou způsobilost a potřebné znalosti

k výkonu povolání, o něž jde. Neodpovídá-li předběžné vzdělání nebo praktická činnost tomuto předpokladu, uloží se žadateli výkon doplňovací zkoušky. Ustanovení § 8, odst. 6 platí obdobně.

(3) Je-li mimo případy uvedené v § 8, odst. 3 pro provozování či nastoupení nějakého povolání (zaměstnání) v Československé republice předepsána odborná nebo jiná zkouška a nebyla-li ve státě, v němž oprávněná osoba vykonávala dosud toto nebo obdobné povolání (zaměstnání), taková zkouška požadována, může příslušný úřad zkoušku prominouti, nebo uděliti oprávnění s podmínkou, že zkouška bude vykonána dodatečně v přiměřené lhůtě. Podrobné předpisy vydá příslušné ministerstvo, na Slovensku po slyšení příslušného pověřenectva.

(4) Ustanovení předchozích odstavců neplatí v případech uvedených v §§ 4 až 7.

§ 11.

(1) Oprávněné osoby,které se v cizině učily v učebním poměru některé živnosti po dobu odpovídající učební době, předepsané pro tuto živnost na území Československé republiky, a nevykonaly závěrečnou zkoušku učňovskou, mohou být příslušnou obchodní a živnostenskou komorou (na Slovensku příslušným živnostenským společenstvem) připuštěny k výkonu této zkoušky. Vykonají-li zkoušku s úspěchem, vydá jim obchodní a živnostenská komora (na Slovensku příslušné živnostenské společenstvo) výučný, po případě tovaryšský list.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i pro oprávněné osoby, které v cizině nebyly sice zaměstnány v učebním poměru, avšak vykonávaly práce spadající do některé živnosti po dobu, která přesahuje nejméně o jeden rok učební dobu stanovenou pro příslušnou živnost.

(3) Učební doba, kterou oprávněné osoby strávily v cizině v učebním poměru, se započítává do učební doby, pokračují-li na území Československé republiky v učení ve stejné nebo příbuzné živnosti.

§ 12.

Nemůže-li oprávněná osoba hodnověrně prokázati kvalifikaci pro povolání (zaměstnání), jež hodlá provozovati (nastoupiti), musí se podrobiti zvláštní zkoušce, o níž platí obdobně ustanovení § 8, odst. 6. Ustanovení předchozí věty se nevztahuje na obor živnostenského podnikání a na kvalifikaci požadovanou pro výkon lékařské nebo veterinární prakse, jakož i pro výkon povolání uvedených v §§ 5 až 7.

§ 13.

Rozhodovati o tom, zda jsou splněny podmínky, aby oprávněná osoba mohla provozovati (nastoupiti) povolání (zaměstnání) přiměřené jejímu dosavadnímu povolání (zaměstnání), po případě, zda jí mohou býti povoleny úlevy podle ustanovení §§ 2 až 12, přísluší - pokud z tohoto nařízení nevyplývá něco jiného - úřadu (orgánu), jenž je povolán dáti svolení k provozování povolání, po případě oznámení o tomto provozování vzíti na vědomí, nebo uchazeče do služeb přijmouti, a to po vyjádření příslušné zájmové nebo stavovské organisace, je-li toto vyjádření předepsáno nebo obvyklé; příslušné ministerstvo si však může vyhraditi rozhodování.

§ 14.

Toto nařízení se nevztahuje na ustanovování ve státních a jiných veřejných službách, pro něž jsou stanoveny podmínky vládním nařízením ze dne 10. července 1931, č. 132 Sb., o zvláštních podmínkách pro ustanovení úřednickým čekatelem nebo úředníkem a pro povýšení úředníka v jednotlivých úřednických kategoriích a služebních oborech, a vládním nařízením ze dne 13. července 1934, č. 168 Sb., o kategoriích státních profesorů a státních učitelů, o zvláštních podmínkách pro ustanovení zatímním nebo definitivním státním profesorem nebo učitelem a pro

povýšení profesora nebo učitele a o úředních titulech, ve znění předpisů je měnících nebo doplňujících.

§ 15.

O přiznávání úlev podle tohoto nařízení jest žádati nejpozději do dvou let ode dne vyhlášení tohoto nařízení.

§ 16.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Dr. Drtina v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Kopecký v. r.

Ursíny v. r.

Laušman v. r.

Fierlinger v. r.

Ďuriš v. r.

Široký v. r.

Zmrhal v. r.

Masaryk v. r.

Dr. Pietor v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Dr. Ripka v. r.

Hála v. r.

Nosek v. r.

též za ministra

Dr. Nejedlého

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Clementis v. r.

Dr. Stránský v. r.

Lichner v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.